

Naar zwemles

Waar is mijn zwempak? denkt Lisa. Ze staat op een krukje voor haar kast en zoekt tussen de kleren. Ze ziet onderbroekjes, een pyjama en haar nieuwe trui. Maar nergens het roze gestreepte zwempak. Het is toch niet kwijt?

Mama komt de kamer binnen. 'Wat ben je aan het doen?'

'Ik zoek mijn zwempak,' zegt Lisa. 'Ik moet straks naar zwemles! Dat weet je toch?'

Mama glimlacht. 'Tuurlijk weet ik dat, maar je hebt nog genoeg tijd. Je gaat pas aan het eind van de middag zwemmen. En ik ga natuurlijk met je mee.' Ze trekt een la open en haalt het zwempak eruit.

'Oh, lag het daar?' Lisa stopt het gauw in haar rugtas. Daarna propt ze er een handdoek bij. Haar opblaasband met het eendje moet ook mee.

'Laat die band maar thuis,' zegt mama. 'Die heb je vandaag niet nodig.'

Lisa schrikt. 'Maar hoe moet ik dan zwemmen?'

'Dat ga je juist leren,' legt mama uit.

'Mag ik ook geen bandjes mee voor om mijn armen?'

'Nee. In het zwembad hebben ze andere dingen om mee te leren zwemmen.'

Lisa zucht en voelt zich opeens niet meer zo vrolijk. Ze is blij dat Jimmy straks ook meegaat. Jimmy is haar vriendje en hij durft altijd alles.

Aan het eind van de middag gaat de bel.
Jimmy staat op de stoep met een grote tas.
'Hoi Lisa! Ga je mee naar zwembles?'

Lisa knikt en probeert niet te laten merken hoe spannend ze het eigenlijk vindt.
'Maar... waar is jouw moeder? Zij brengt ons toch vandaag?'
'Ze zoekt een plekje voor de auto,' antwoordt Jimmy. 'En kijk eens wat ik heb?' Hij haalt een kleurige zwembroek uit zijn tas. 'Net nieuw. Mooi hè?'
'En ik heb een zwempak met streepjes,' zegt Lisa terwijl ze haar rugtas pakt. 'Zal ik die ook eens laten zien?'
Op dat moment komt haar moeder de gang in. 'Zullen we gaan?' Dan kijkt ze verbaasd naar Lisa's tas. De kop van haar beer steekt er grappig bovenuit. 'Wat heb jij nou bij je?' 'Mijn liefste knuffelbeer,' zegt Lisa. 'Dat is toch niet erg? Beer wil ook graag leren zwemmen.'
Mama schudt haar hoofd. 'Dat lijkt me geen goed idee. Laat Beer maar liever thuis. Stel je voor dat hij in het water valt. Dat is toch niet leuk voor hem?'
Lisa trekt een sip gezicht, maar ze zet Beer toch op de trap. En ze fluistert: 'Je hoeft niet verdrietig te zijn, hoor. Ik leer jou zelf wel zwemmen.'